

Korn, vil Tiendeafsløsningscommissionen have at anfætte Værdien af samme.

Naar Dvægtienden ikke er indbefattet i det for Kornetienden fastsatte Bederlag, vil dens 25 dobbelte Beløb være at tillægge Bederlaget for Kornetienden.

§ 7.

De nuværende geistlige Embedsmænd som ere benificerede med Tiender, der ere eller blive bestemte til en fast Kornafgift, erholde $3\frac{3}{4}$ Procent aarlig af Tiendens Nettobeløb, hvoraf $\frac{1}{4}$ Procent udredes af Statskassen, indtil Tienden er amortiseret, men de geistlige Embedsmænd, der ansættes i Embede, eller forflyttes efter Udstedelsen af denne Lov, erholde kun $3\frac{1}{2}$ Procent af Nettobeløbet af den Embedet tillagte Tiende, indtil det hele Beløb af de Geistligheden tillagte Tiender er amortiseret, fra hvilken Tid Nettobeløbet af samtlige geistlige Embedsmænd tillagte Tiender af Staten vil blive forrentet med 4 Procent, som anvendes til forannævnte Embedsmænds Gagering, der nærmere bestemmes ved Lov.

§ 8.

Hvile Refusioner paa Tiender, blive disse at capitalisere paa samme Maade, som det i § 4 er bestemt i Henseende til Tienden.

§ 9.

For det Beløb, hvortil Refusionen er capitaliseret, udsteder Staten Obligation til Refusionens Eier, og vil dennes Beløb være at fradrage i Tiendevederlaget, og bliver denne Obligation at forrente og i sin Tid at indfri ligesom de øvrige for Tienden udstedte Afsløsningsobligationer.

§ 10.

Hvile Prioriteter paa nogen Tiende, og Tiendens Eier kan forene sig med Prioritetshaveren om, at han modtager en tilsvarende Deel af det Obligationsbeløb, der gives som Bederlag for Tienden, da kan Tiendeieren forlange, at Staten udsteder Obligation for et tilsvarende Beløb til Pantehaveren; men er en saadan Forening ikke tilendebragt, da erholde den for Tiendevederlaget udstedte Obligation en Paategning om den Prioritets Gjæld, der

hvilte paa Tienden, og gaaer nu denne over paa den af Staten udstedte Afsløsningsobligation.

§ 11.

Af Bederlaget for Kirketienden tilfalder Kirken en saa stor Deel, som er fornøden til at bestride Udgifterne ved Kirkens og Kirkegaardens fremtidige Vedligeholdelse, Afgiften til Bliin og Brød til Communionen og til Udredelse af hvad der forøvrigt fordres til Guds-tjenesten, samt til Kirkens Expenser. Det 25 Dobbelte af disse Udgifters aarlige Beløb med et Tillæg af 10 pCt., i Hensyn til Sandsynligheden af deres fremtidige Tilvæxt, udgjør Kirkeformuen.

§ 12.

Naar Afgiften til Bliin og Brød til Communionen, ligesom en Deel af Expenserne, saasom Provsternes Bederlag for det aarlige Kirkesyn, er bestemt til en Afgift i Korn, bliver dette at capitalisere efter Middeltallet af de 25 Aars Capitelstart fra 1826 til 1850, hvilken Middelpriis ogsaa skal være gjældende i Hensyn til Udredelsen af disse Præstationer for Fremtiden.

§ 13.

Hvor til Kirkerne henhøre Gods eller Jorder, kan dette ogsaa, naar Sogneforstanderskab og Kirkeieier derom ere enige, fremtidig være en Deel af Kirkeformuen, og vil Værdien heraf da være at afdrage i den Andeel af Tiendevederlaget, som ellers vilde tilfalde Kirken. Kan Sogneforstanderskabet ikke træffe en mindelig Overenskomst med Kirkeieieren om Værdiansættelsen af Kirkegodsset, da bliver det at taxere af uvillige af Retten udnævnte Mænd, hvis Udmeldelse Sogneforstanderskabet har at forlange. Af Omkostningerne herved udreder Tiendeieren den ene Halvdeel og Tiendeyderen den anden. Forlanger nogen af Parterne Overtaxation, betales Omkostningerne af den, Sagen gaaer imod; men komme Overtaxationsmændene til samme Resultat som de første Taxationsmænd, udredes Omkostningerne af begge Parter ligesom ved den første Taxation.